

Delft-wandeling: Door de stad naar buiten

Auteurs: Cock Hazeu en Peter Kuiper

Van Delft-binnen naar Delft-buiten naar Delft-binnen

Tien keer Delft; urban walking op z'n best! Je gaat van het drukke deel van de Delftse binnenstad naar het rustiger oostelijke deel, met nog een enkel verstillend 'hofje'. Dan ga je de Schie over, de snelweg (A13) onderdoor, en ben je zo maar in korte tijd de stad uit! Je komt dan in de mooie buitengebieden die in de loop der tijd oostelijk van de stad zijn ontwikkeld: eerst in De Hertenkamp, al bijna negentig jaar oud, dan langs de rand van de Delftse Hout, nu zo'n vijftig jaar oud, via het Bieslandse Bos naar het Dobbeplassengebied (gemeente Pijnacker-Nootdorp) dat inmiddels ook al meer dan een kwarteeuw bestaat. Via een kerkenpad door het boerenland (met ooievaars) loop je weer op de stad aan. Langs de Nieuwe Kerk, over de Markt en langs het oude Stadhuis loop je terug naar het station.

Routebeschrijving

1. *(Kijkpunten A, B en C)* Als je in het station op BG-niveau bent gekomen en uitgecheckt, draai je naar rechts en verlaat je voor je het station; voor je ligt het busstation. LA langs het station lopen, langs het nieuwe appartementengebouw 'Huis van Delft', doorlopen tot het zogeheten Bolwerk. Bij het Bolwerk LA; bij de verkeerslichten de weg oversteken en RA, Spooringsel. Weg buigt eerst naar rechts en dan naar links; negeer de zijstraten naar links. Na de bocht naar links is aan je rechterhand water. In dit water staan toegangshuisjes naar de grote parkeergarage die onder het water ligt. Na het tweede toegangshuisje (ter hoogte van de Singelstraat) RA, brug over en weg en trambaan oversteken. *(Kijkpunt D)* LA en direct RA door de gietijzeren poort, Sint Agathaplein op. RD en links van de ingang van Museum Prinsenhof *(Kijkpunt E)* door de poort, na de tweede poort RA, Oude Delft op. Aan je rechterhand de prachtige gevel van het Huytershuis, het (oude) hoofdgebouw van het Hoogheemraadschap. *(Kijkpunt F)* Bij nr. 147 LA brug over en RD straat (Nieuwstraat) in. Aan eind van deze straat brug over, en voor de Visbanken LA (Hippolytusbuurt).
2. Steeg naar rechts negeren, eerste straat RA, Choorstraat. (Verderop kun je even rechts de Papestraat inlopen; na een meter of twintig is rechts aan de muur de prachtige keramieken historische kaart van Delft te bewonderen van de Delfts-Amerikaanse mozaïek-kunstenares Nan Deardeorff-McClain.) Choorstraat helemaal uitlopen, brug over en LA Verwersdijk op. Bij pleintje (Doelenplein) RA en links van het Filmhuis door de onderdoorgang. Je komt nu in de Doelentuin. *(Kijkpunten G en H)* Na de onderdoorgang LA: verlaat het park en loop tussen de twee moderne woningblokken door de smalle straat in, Schuttersveld. Aan het eind LA en daarna voor appartementengebouw paadje RA. Aan het eind RA (Doelenstraat), eerste straat LA, Paardenmarkt. Een straat naar links negeren. Kijk verderop, bij nr. 54, aan je L-hand even bij het Hofje van Pauw *(Kijkpunt I)* naar binnen! Vervolg RD en bij de gracht aangekomen RA. Loop door tot aan de Schie, LA en RA de fietsbrug over. RD, Aan 't Verlaat. Je kan over het gravelpad langs het water lopen. Steek de St Jorisweg over en vervolg over het gravelpad en verderop, na het sluisje, de snelweg (A 13) onderdoor; blijf langs het water lopen.

3. Eerste zijpad L (langs oude gemaal aan je L-hand). Je gaat nu de Hertenkamp in. (*Kijkpunt J*) Bruggetje over en LA; na bocht bruggetje over en eerste zijpad RA. Op dit slingerende pad afslag en bruggetje R negeren. Aan einde pad RA bruggetje over; tweede zijpad R, aan eind pad naar R vervolgen. Bij parkeerplaatsje LA; pad draait naar R, bruggetje over. Loop om horecagelegenheid het Rieten Dak heen. Bij het fietspad (Aan 't Verlaat) LA en RD bruggetje over, langs de knotwilgen. Afslag naar L negeren, nog een bruggetje over. Verderop RA brug over en direct LA (woning met schuren aan je rechterhand). Net voor buiging fietspad RA wandelpad nemen. Fietspad oversteken (een kleine manege aan je L-hand). (*Kijkpunt K*) Einde pad L en meteen R. Eerste zijpad (met verharde ondergrond) LA. Aan einde bij driesprong LA; langs plasje. Volgende driesprong bij bankje R bruggetje over en ter hoogte van een vlonder pad LA nemen. Aan het eind LA en direct RA pad volgen.
4. Weg oversteken, door houten klaphek (bord) Bieslandse Bos in. Afslag naar R negeren; pad blijven volgen (gaat om een plasje met stenen 'tribunes' aan je L-hand heen). Aan het eind buigt het pad naar L en verderop naar R. Houten klaphek door, brug over, en na de brug RA, Noordkade. Eerste wandelpad LA (je loopt aan op de Dobbeplas). (*Kijkpunt L*) Bij Plas RA. Volg dit (slingerende) pad. LA bruggetje over; vervolg gravelpad en nog een bruggetje over. Steek dan RD over het gras (met 100 procent moddergarantie!), bosrand aan je L-hand houden. Je komt uit op een fietspad. Vervolg dat naar rechts.
5. Vóór de brug LA hek over, kade op, doorlopen tot bruggetje en dat RA over. Steek fietspad over en RD door klaphek. RD en eerste zijpad LA, pad buigt naar R. Pad vervolgen, afslagen negeren (verderop loopt het pad langs een poldersloot). Pad buigt naar R en verderop naar L. Pad blijven volgen, LA houten bruggetje over en pad vervolgen. Pad buigt naar L en slingert door bos. Aan eind LA door klaphekje.
6. Je komt op een parkeerplaats. Loop daar overheen en steek de weg (Noordeindseweg) over. Bij bord 'Klein Delfgauw' het erfpad op (er geldt hier recht van overpad, want dit is een oud kerkenpad). (*Kijkpunten M en N*) Via klaphek door het land (L voor je zie je Ikea; R voor je de toren van de Nieuwe Kerk van Delft). Pad helemaal uitlopen. Aan het eind door klaphekje, RD en RA. Eerste zijpad (= wandelpad) LA nemen en vervolgen. Dit (slingerende) gravelpad vervolgen tot je bij een busbaan komt, Olof Palmestraat. Busbaan oversteken en snelweg onderdoor. Ga rechts over het gravelpad lopen langs de wetering (Bieslandsekade). Steek twee maal een weg over en loop door tot het Schiekanaal.
7. Hier RA en ga verderop LA de Koepoortbrug over en RD. Ga aan de R-zijde van de Nieuwe Langendijk lopen. Ga bij de kruising van wegen RA, Vrouwenregt. Ga LA bruggetje over langs de Nieuwe Kerk (*Kijkpunt O*), Kerkstraat. Vervolg RD over de Markt; halverwege aan je R-hand (bij de Oude Manhuissteeg) zie je het Vermeer Centrum (Sint Lucas Gilde) aan de Voldersgracht. (*Kijkpunt P*) Loop rechts langs het Stadhuis (*Kijkpunt Q*) en dan LA en direct RA, Waagsteeg in. Bruggetje over en RD de Boterbrug op. Aan het eind LA en bij brug RA, brug over en RD (Binnenwatersloot). Aan het eind bij de trambaan LA Westvest op en doorlopen tot het station aan je R-hand; het begin- en eindpunt van deze wandeling.

Praktische informatie

Parkeren

Parkeren kan o.a. in de Prinsenhofgarage, de nieuwe ondergrondse parkeergarage vlakbij het station.

Horeca

Op het station bij de start is diverse horeca.

Bijzonderheden

Honden mogen mee.

Achtergrondinformatie

A. Delft

Delft is afgeleid van 'delf': het gedolven kanaal dat de Schie ten zuiden van Delft verbindt met de Vliet ten noorden. In 1246 gaf de Graaf van Holland een aantal privileges waardoor de stad Delft kon ontstaan. Een middeleeuwse Hollandse stad: met muren, poorten, torens en grachten. Daarbinnen werd eerst 'de Oude Kerk' gebouwd, en een eeuw later vlakbij 'de Nieuwe Kerk'. Een stad ook met een economische centrumfunctie, met z'n ligging aan het water, en waar de land- en tuinbouwproducten uit de omgeving vermarkt werden. Op de Markt in het centrum is er nog steeds iedere donderdag een warenmarkt, en zaterdag op de Brabantse Turfmarkt. Ook straatnamen als 'Paardenmarkt' en 'Beestenmarkt' verwijzen naar eertijdse handel die er nu al lang niet meer plaats vindt. De huidige stad heeft ruim 100.000 inwoners en heeft zich al sinds de tweede helft van de negentiende eeuw verder ontwikkeld buiten de oorspronkelijke stadsmuren. De naam en faam van Delft wordt met name gedragen door: (1) het Delftse plateelaardewerk (Delfts Blauw), (2) Delft als Oranjestad, (3) de zeventiende-eeuwse schilder Johannes Vermeer, en (4) de Technische Universiteit en verwante kennisbedrijven. Het stadsbestuur van Delft vat één en ander graag samen in de leuze: Delft: creating history. De oudste en mooiste huizen (en enkele musea) vind je aan de Oude Delft, de Koornmarkt en enkele andere grachten.

B. Waarom Delft 'Oranjestad' is

In de zestiende eeuw kwam de calvinistische opstand tegen de katholieke Spaanse overheersing op gang. In 1572 kreeg Willem van Nassau, prins van Oranje, als inmiddels enig overgebleven leider van de opstand, vaste voet aan de grond in Holland. Logischerwijs had hij zich in het bestuurscentrum, Den Haag, moeten vestigen. Maar Den Haag had geen vestingwerken en was daardoor onverdedigbaar. Zó kwam Willem de Zwijger terecht in Delft - in die tijd één van de belangrijkste Hollandse steden. Hij ging hof houden in het voormalige nonnenklooster Sint Agatha, dat Prinsenhof ging heten. Hier werd hij op 10 juli 1584 vermoord door Balthasar Geraerds. De Nassaus hadden familiebezit in Breda, maar Breda was in Spaanse handen en daar kon Willem dus niet begraven worden. Daarom werd hij begraven in de Nieuwe Kerk, in zijn als tijdelijk bedoelde domicilie Delft. Toen in 1625 Willem's zoon Maurits overleed, was Breda opnieuw in Spaanse handen, en werd ook Maurits in Delft begraven. Vanaf toen, noodgedwongen en bij toeval dus, ontstond de traditie om de Oranjes in Delft te begraven.

C. De spoortunnel en 'nieuw Delft'

Van 1965 tot eind februari 2015 heeft het treinspoor van Rotterdam naar Den Haag verhoogd op pylonen door het centrum van Delft gelopen. Dit viaduct zorgde voor veel geluidsoverlast, en visueel voor een tweedeling in de stad: een lelijk gezicht. Delft was dan ook erg blij toen het Rijk eindelijk de middelen vond om een spoortunnel onder de grond aan te leggen, en het hele bovengebied te (her)ontwikkelen. Die werkzaamheden zijn nu zo'n tien jaar gaande. 'Klaar' is het nog niet, maar er is een 'nieuw Delft' ontstaan, waarvan de invulling en verdere contouren nu goed te zien zijn (zie ook: www.nieuwdelft.nl). Het nieuwe station is in 2015 geopend en is ontworpen door het Delftse architectenbureau Mecanoo. Het heeft een bijzonder plafond in blauw en wit reliëf, gebaseerd op een historische plattegrond van Delft van rond 1876.

D. Molen De Roos

Niet direct aan de route, maar opvallend in het zicht staat molen De Roos: een stellingmolen uit 1679. Het is de enige nog overgebleven molen van de vijftien die er ooit op de stadswallen van Delft hebben gestaan. De molen doet dienst als korenmolen en draait geregeld. In verband met de aanleg van de spoortunnel werd de molen in 2009 voor de periode van de tunnelbouw overgedragen aan ProRail. Vervolgens werd de fundering van de molen versterkt door een gewapend betonnen plaat onder de molen aan te brengen. Deze plaat werd gedragen door 45 stalen palen. Op 4 juli 2012 werd de molen - heel voorzichtig! - een meter omhoog getild op deze stalen palen om zo de tunnelbouw mogelijk te maken. Hierna werd de grond onder de betonnen plaat verwijderd en de draagconstructie van de spoortunnel (in feite het dak van de tunnel) aangebracht. Op 12 december 2012 werd de molen weer neergelaten en sindsdien staat hij op het dak van de tunnel. Op YouTube staat een filmpje dat laat zien hoe dat in z'n werk ging.

E. Het Prinsenhof

Op het Prinsenhof aan de Oude Delft woonde Willem van Oranje, van 1572 tot zijn gewelddadige dood op 10 juli 1584. In de hal (de 'moordhal') van het museum zijn de kogelgaten in de muur nog steeds te zien, tegenwoordig achter plexiglas - om te voorkomen dat iedere bezoeker even met z'n vingers de kogelgaten bevoelt. Het Prinsenhof is, sinds 1951, in gebruik als stedelijk museum en heeft een collectie die opgebouwd is rondom drie iconische thema's waaraan Delft zijn internationale bekendheid te danken heeft: Willem van Oranje, Delfts Blauw, en 'Meesters van innovatie': Delftse uitvinders (zoals Antoni van Leeuwenhoek), wetenschappers (zoals Hugo de Groot) en kunstenaars (zoals Johannes Vermeer).

F. De Oude Kerk (de 'Oude Jan')

Omstreeks 1246 is (een eerste versie van) de Oude Kerk gesticht. Hollandse steden zoals Delft ontwikkelden zich met name op zandadars als ondergrond: daar konden in beginsel stevige gebouwen op gebouwd worden, niet in het veenmoeras. Maar de ondergrond in het westen van Nederland is een ingewikkeld verhaal (zandadars, veen, rivierklei) en zeker in die tijd niet goed in te schatten. Dat is te zien aan de Oude Kerk, grotendeels gebouwd op een zandader, maar bij de bouw van de kerktoren is men op een veenlaag terecht gekomen. Daardoor staat de toren opvallend scheef: bijna twee meter uit het lood. Dat is al tijdens de bouw gebeurd; men heeft die scheefstand vervolgens 'gecorrigeerd' waardoor het bovenste deel van de toren, met de zware Bourdon-klok, weer recht staat! In de Oude Kerk zijn grafmonumenten van o.a. de zeehelden Piet Heyn en Maarten Tromp, en van Antoni van Leeuwenhoek, de uitvinder van de microscoop.

G. 'Eigenbouw' oftewel: particulier opdrachtgeverschap

Gewoonlijk worden in Nederland huizen, straten en andere gebouwen gebouwd door aannemers en projectontwikkelaars. Om daar wat tegenwicht aan te geven, worden tegenwoordig onder het motto 'eigenbouw' particuliere opdrachtgevers gestimuleerd om zelf aan de slag te gaan bij het realiseren van een eigen woning. Geregeld zie je dan ook dat op nieuwbouwlocaties ook wat kavels worden uitgegeven aan particulieren om een woning naar eigen smaak te (laten) bouwen. Aan die ruimte voor individuele expressie zijn wel voorwaarden verbonden, om 'Belgische toestanden' te voorkomen. Maar binnen die voorwaarden kun je als particulier je gang gaan en een volstrekt uniek huis 'onder architectuur' bouwen. In Delft zijn er twee opvallende eigenbouwprojecten te zien: de Schutterstraat uit het begin van de jaren negentig, en de Coendersbuurt die recent in 'Nieuw Delft' is ontwikkeld nadat het spoor ondergronds is gegaan.

H. De Schutterstraat

De Schutterstraat is tot stand gekomen rond 1992: een perceelsgewijs gebouwde nieuwe woonstraat waarbij de (modernistische) huisontwerpen van verschillende architecten een aaneengesloten geheel vormen. Het is één van de eerste voorbeelden van eigenbouw, bedoeld om dit destijds nog wat achtergebleven deel van de Delftse binnenstad een oppepper te geven. Geïnteresseerden konden inloten voor een kavel om zelf te gaan bouwen. Voor het project als geheel was er wél een coördinerend architect aangewezen. Hij plaatste de zeventien verschillende bouwontwerpen in volgorde. Pas toen wisten de aanstaande bewoners waar ze precies kwamen te wonen. Verder was opgelegd dat de voorgevels van de huizen een hoogte van 9,70 meter moesten hebben, de gevels afgewerkt moesten worden met grijs stucwerk, en dat muurtjes die werden ontworpen om de twee meter voorterrein af te scheiden van de straat van rood baksteen moesten zijn. Dát waren de strenge criteria - en tegelijkertijd werden de ontwerpende architecten ook uitgenodigd om een beetje te zondigen tegen die criteria. De criteria, en de bezondigingen ertegen: beoordeel zelf maar of je de melange van eenheid en verscheidenheid die is ontstaan een smaakvol geheel vindt. De bewoners zijn in ieder geval, nog steeds, dik tevreden over de straat die ze met elkaar gemaakt hebben! En ook over hun uitzicht op de mooie oude bomen van de Doelentuin - zo geheten omdat het ooit exercitieterrein was in de tijd dat de Hollandse steden nog eigen milities hadden.

I. Het Hofje van Pauw

Het Hofje van Pauw werd in 1707 gebouwd, met middelen uit het testament van Elisabeth Pauw, de dochter van de voormalige burgemeester Jacob Pauw. Het hofje was bedoeld voor armlastige of behoeftige personen en families. Tegenwoordig worden de huisjes verhuurd aan de organisatie Ipse de Bruggen, voor mensen met een verstandelijke of meervoudige beperking.

J. De Hertenkamp: een 'crisiswerk'

De Hertenkamp is het oudste recreatiepark aan de oostkant van Delft. Het is in de jaren dertig van de twintigste eeuw aangelegd als 'werkverschaffing' - het toenmalige antwoord van de overheid op de werkloosheid van de crisisjaren. Aan het park is sindsdien weinig veranderd: nog steeds kun je er hertjes broodkorstjes voeren, rondwandelen, of een ijsje kopen bij de zondagse ijscoman. 't Ligt er tegenwoordig wat verweesd bij en het is er nooit meer echt druk, maar (groot)ouders met jonge (klein)kinderen vinden het nog steeds een prima plek.

K. Delftse Hout: de welvaartstaat moet ook recreëren

Na de oorlog kwam het denken over nieuwe recreatiegebieden voor de groeiende stedelijke bevolking weer op gang. Het duurde tot de tweede helft van de jaren zestig voordat de Delftse Hout ontwikkeld werd. Het begon met een openluchtzwembad (Aan 't Korft), dat inmiddels al weer lang gesloten en nu als camping in gebruik is. Wél zijn er nog steeds de Kinderboerderij aan de Korftlaan en daar tegenover het Heempark met Arboretum. Verder wordt de kern van de Delftse Hout gevormd door de Grote Plas, met eromheen speelweides en strandjes. In het hele gebied zijn aparte wandel-, fiets- en ruiterspaden zodat iedereen het ongestoord naar z'n zin kan hebben.

L. De Dobbepas

Ruim een kwarteeuw geleden zijn de Dobbepas en het Bieslandse Bos aangelegd. Dit recreatiegebied ligt in de gemeente Pijnacker-Nootdorp, tussen de twee dorpskernen in. De Dobbepas is een recreatieplas van 64 hectare. De plas heeft een surfover, een zandstrand, speel- en ligweide en diverse wandelpaden. Er is ook een apart hondenstrandje. Toen de Dobbepas gereed kwam, werd het rustiger in de Delftse Hout, net als toen de Delftse Hout gereed kwam het rustiger werd in de Hertenkamp.

M. De roeibaan die er nooit kwam

In de oorspronkelijke plannen van het Delftse Hout-gebied was ook de aanleg van een Olympische roeibaan opgenomen. In Delft zijn veel (student-)roeiers die van het Schie-Vliet-Kanaal gebruik maken. De aanleg van een roeibaan zou een grote ingreep in het landschap zijn geweest, het poldergebied in tweeën hebben gedeeld, en funest zijn geweest voor Klein Delfgauw. Zoals vaker gebeurt bij ruimtelijke lange-termijn-plannen, werden oorspronkelijke ideeën later aangepast. Toen in 1973 de eerste 'oliecrisis' uitbrak, was er ook geen geld meer voor een roeibaan. Die is er dus nooit gekomen, en het Delfgauwse veenweidegebied is inmiddels mooier dan ooit!

N. De ooievaars, die er wél kwamen!

In de Noordpolder van Delfgauw en de Bieslandse Polder doen de boeren aan 'natuurgerichte bedrijfsvoering', zodat er een interessantere flora en fauna in het gebied is ontstaan. Er is nu ook voedsel genoeg voor het ooievaarspaar dat inmiddels al zo'n kwarteeuw vast in het gebied bivakkeert. Grote kans om ze te zien, 's zomers met hun twee jongen. Er stonden jarenlang twee nestpalen in het land om de ooievaars over te halen om ook in de polder te broeden? Maar neen: het zijn eigennuttige dieren die hun nest liever tien-hoog hebben op de schoorsteen van het Delftse bejaardentehuis dat vlak tegen de A13 aan staat, en op de schoorsteen van het Sint Joris GGZ-terrein!....

O. De Nieuwe Kerk

De Nieuwe Kerk ligt aan de Markt in het hart van de stad. De Oude Kerk staat bekend als 'de Oude Jan', maar geen Delvenaar noemt de Nieuwe Kerk ooit 'de Nieuwe Jan' - het is maar dat je het weet! De toren is met zijn 108,75 meter, na de Domtoren in Utrecht, de hoogste kerktoeren van Nederland. De kerk is verder bekend vanwege het praalgraf van Willem van Oranje. Onder het praalgraf bevindt zich de grafkelder van het Koninklijk Huis. De meest recente bijzettingen waren die van prins Claus (2002), koningin Juliana (2004) en prins Bernard (2004). Met het oog op de toekomst is de grafkelder afgelopen jaren flink uitgebreid. Ook de grote zeventiende-eeuwse rechtsgeleerde Hugo de Groot ligt begraven in de Nieuwe Kerk. Op de Markt staat een standbeeld van hem. De kerk wordt nog elke zondag twee maal gebruikt voor diensten van de protestantse gemeente. Met uitzondering van de zondag dus is het kerkgebouw de hele week te bezichtigen, en ook

de toren kan beklommen worden. Daarvoor kan in het kerkgebouw een kaartje worden gekocht. De 'toren doen' is een hele klim!: de trappen zijn stijl en nauw, en medeklimmers op de terugweg geven soms een kleine opstopping. Maar je wordt beloond: het 'zicht op Delft' is fenomenaal, zeker vanaf de bovenste trans. Trek er wel een uur voor uit.

P. Johannes Vermeer en het Vermeer Centrum Delft

De schilder Johannes Vermeer (1632-1675) is één van de 'grootste zonen' van Delft. Wie kent niet Het melkmeisje, Het straatje, of Gezicht op Delft? Die eerste twee schilderijen zijn te bewonderen in het Rijksmuseum in Amsterdam; Gezicht op Delft hangt in Het Mauritshuis in Den Haag. In Delft zelf zijn - helaas, helaas - geen schilderijen van de grote meester uit de Gouden Eeuw te zien. Wél heeft Delft sinds 2007 een Vermeer Centrum. Aan de Voldersgracht no. 31 werd in historiserende bouwstijl het Centrum nieuw gebouwd, geïnspireerd door het oorspronkelijke gebouw van het St Lucasgilde dat op precies deze plek verrees ten tijde van Vermeer. Het Vermeer Centrum Delft heeft dus geen schilderijen van Johannes Vermeer, maar is een informatiecentrum over hem, zijn tijd, zijn schildertechniek, de verfstoffen die hij gebruikte, enz. Op de begane grond zijn 'Vermeer-souvenirs' te koop.

Q. Het stadhuis, aan de andere kant van de Markt

In 1536 en in 1618 werd Delft getroffen door grote stadsbranden. Bij de laatste brandde ook het stadhuis aan de Markt grotendeels af. Hendrick de Keyser, de belangrijkste architect uit de Gouden Eeuw, kreeg de opdracht om het nieuwe stadhuis te ontwerpen. Daarin integreerde hij de gespaard gebleven middeleeuwse toren: een belfort, genaamd Het Oude Steen. De gemeenteambtenaren zijn tegenwoordig ondergebracht in het nieuwe stadskantoor dat onderdeel is van het stationsgebied. In het stadhuis aan de Markt vergadert nog wel het gemeentebestuur. En het is een fotogenieke trouwlocatie. Zo trad op 24 april 2004 Prins Friso hier in het huwelijk met Mabel Los (zich noemende Wisse Smit), die deels opgegroeide in het naburige Pijnacker.

Deze stadswandeling maakt deel uit van de serie 'Tien keer Delft; urban walking op z'n best!' van wandelauteurs Cock Hazeu en Peter Kuiper. In 2019 verscheen bij uitgeverij Gegarandeerd Onregelmatig al 'Wandelen in Delfland', met wandelingen in het ommeland van Delft. Ze hebben nog twee wandelgidsen uitgegeven bij Uitgeverij Gegarandeerd Onregelmatig: 'Wandelen in Rijnland' en 'Wandelen in Schieland en de Krimpenerwaard'.

4 **Neem een abonnement!**
Meer dan 1500 wandelkaarten **voor slechts € 13,50**